

Ceasul hotărâtor al lui Spurgeon

Mulți cititori vor fi cunoscut cuvântările tipărite ale evanghelistului englez, C. H. Spurgeon.

În ce mod ciudat și totuși extrem de simplu și-a făcut Spurgeon începutul slujirii sale spirituale, a povestit el însuși odată în mod lămurit. Relatarea sa este redată aici în traducere:

Din tinerețea mea timpurie mă aflam într-o grea suferință spirituală. Eram un vizitator zelos al bisericilor orașului meu, totuși, poate că m-aș mai munci și astăzi în întunericul disperării mele interioare de atunci, dacă Dumnezeu, în bunătatea Sa, într-o duminică dimineață, de neuitat pentru mine, n-ar fi făcut să pornească o puternică furtună de zăpadă, în timp ce eu tocmai eram în drum spre biserică. Furtuna m-a silit să intru printr-o poartă care stătea deschisă, într-o curte în care era o capelă mică metodistă. Comunitatea foarte modestă era deja adunată. Ea era formată din aproximativ douăsprezece sau cincisprezece persoane. Un timp scurt s-a așteptat apariția predicatorului; dar el n-a venit. Probabil fusese, ca și mine, înzăpezit pe drum. Atunci, în locul său a urcat la amvon un bărbat îmbrăcat sărăcăcios, evident un mic meseriaș.

Acest înlocuitor ocazional a făcut la apariția sa impresia unui om extrem de simplu din punct de vedere intelectual. Părea că n-a reușit să spună un cuvânt introductiv captivant, din care cauză s-a ținut numai de textul stabilit pentru duminica respectivă. El a citit cuvântul din Isaia 45.22: „Priviți la Mine și veți fi salvați, toate marginile pământului!”

Chiar și cititul părea să-i fie greu bunului om, dar aceasta nu știrbea efectul cuvintelor care au urmat apoi; și m-am simțit ca și când din cuvintele textului strălucea pentru mine o rază de speranță.

Apoi, omul a început să vorbească.

„Prietenii, într-adevăr, un text foarte simplu! «Priviți la Mine!» se spune. Aceasta nu cere un efort mare. Nici măcar mâna sau piciorul nu trebuie mișcate; și nu este necesar nici să mergi la o școală înaltă ca să înveți să poți să „privești”. Orice copil o poate face. ... Dar la cine să privim? Textul o spune: «La Mine!» „Da, aceasta este”, a adăugat el în pronunția sa, sunând aproape țărănește. „Mulți dintre voi, dragii mei, se uită la ei înșiși. Aceasta nu are valoare. Alții privesc la un Dumnezeu mare, îndepărtat, necunoscut. ... Dar nu, noi vrem să privim la *Isus Hristos*, îndată, și nu să gândim cumva că ar trebui să așteptăm până când Duhul Sfânt ne împinge în mod deosebit la aceasta.”

Părea că s-a adâncit în așa fel în imaginea Domnului, încât Îl auzea pe Însuși Mântuitorul spunând: „Priviți la Mine! Pentru voi am suferit pe Muntele Măslinilor, pentru voi am atârnat pe cruce, pentru voi am murit și am fost îngropat. Priviți la Mine, care M-am înălțat la cer și acum stau la dreapta Tatălui.”

Aici a tăcut. Abia dacă va fi vorbit zece minute. Și-a lăsat privirile să-i treacă prin încăperea mică și peste comunitatea așa de neîndestulătoare astăzi. Ochii săi s-au oprit și la galerie, vizavi de amvon, și aici m-a observat pe mine, care luasem loc acolo sus, fiind singurul vizitator. Părea că bagă de seamă că eram pentru prima dată în această capelă. O clipă și-a odihnit ochii întrebător asupra mea. Apoi mi-a adresat mie personal cuvântul, cu interes cordial:

„Tinere, mi se pare că nu ești fericit.”

Acesta era, într-adevăr, deplinul adevăr. Dar până atunci nu fusesem obișnuit să aud de la amvon o părere despre expresia nefericită a feței mele. Așa că probabil arătam foarte consternat. Vorbitorul a tăcut o vreme scurtă și apoi a continuat:

„Mereu veți rămâne nefericiți, nefericiți în viață și nefericiți odată în moarte, dacă nu veți asculta de cuvântul biblic pe care tocmai l-am citit. Dar dacă ascultați, atunci sunteți salvați! Tinere, privește la Isus!”

Mi se părea că la mine se risipeau norii și strălucea soarele. Aș fi putut să mă ridic acum imediat, ca să depun mărturie despre eterna putere a sângelui vărsat pe cruce și, de asemenea, să laud *simplitatea* credinței, care nu trebuie decât să privească la Isus. ... Ah, de ce până atunci încă nu mi spusese nimeni: „Predă-te Domnului Isus și ești salvat!”

Mulți ani au trecut din acea dimineață de iarnă, dar Domnul meu m-a ținut, în marea Sa credincioșie, până astăzi în mâna Sa. De la El am primit misiunea să laud și în fața altora dragostea lui Dumnezeu și lucrarea harului Său.

„Evangelist”

Titlul original: „Spurgeons Entscheidungsstunde”
din *Samenkörner* (Neue Folge 29) 1935, pag. 154-157.